

har udtalt om § 10, da turde Værdien af disse ikke have Meget at betyde.

Justitsministeren: Det glæder mig dog at høre, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke kaster ganske Brag paa denne Lov, og det vilde ogsaa have kommet mig uventet at høre dette udtalt i det ærede Thing. Der er flere Gange rettet Spørgsmaal til mig om, hvorvidt denne Lov, som er omtalt i Bygningsloven for Kjøbenhavn var fremmet, og jeg har svaret, at Regjeringen havde truffet Foranstaltninger til, at bringe en saadan Lov tilveie. Den Lov, som her foreligger, er Resultatet af disse Foranstaltninger. Jeg erkjender, at det er en vanskelig Sag at ordne; thi paa begge Sider staae vigtige Interesser, som skulle varetages; paa den ene Side Fremme af Alt, hvad der kan bidrage til Sundhedsvæsenets Bedligholdselse og Udvikling, og paa den anden Side Hensynet til de Interesser, som muligt kunde lide ved de Foranstaltninger, der maatte være nødvendige til det førnævnte Formaaels Opnaaelse; jeg sigter herved til den personlige Frihed og til Eiendomsretten. At Forholdet imidlertid er saaledes, at Noget bør gjøres i denne Retning, det troer jeg Alle maae erkjende. Landet har i de senere Aar gjentagne Gange først været truet af en farlig Epidem, og derefter have Sygdomme hjemsogt forskjellige Dele af Landet saa stærkt, at Regjeringen i allerhøjeste Grad har været opfordret til at bringe Bestemmelser tilveie, hvorved de Under og Ulykker, som ere overgaaede enkelte Dele af Landet — og man maa takke Forsynet, at det kun har været enkelte Dele — for Fremtiden kunne, saavidt muligt, forebygges. Altsaa Noget maa der gjøres; men Spørgsmaalet er, hvad der skal gjøres. Regjeringen havde meent, at Myndighed til at bestemme, hvad der burde gjøres mere end det, som det oprindelig forelagte Lovudkast gif ud paa, maatte ligge i Regjeringens Haand. Regjeringen havde ordnet Sagen saaledes, at der overalt blev indsat Sundhedscommissioner, der havde Myndighed til at supplere den bestaaende Lov, men dette fandt man i det andet Thing vilde være at indrømme de af Regjeringen ind-

fatte Sundhedsautoriteter for Meget; man gif da en anden Ve, man søgte at ordne Forholdet gennem Communerne, man indrømmede Communerne en lovgivende Myndighed der, hvor Lovgivningen Intet indeholdt, thi det forholder sig ikke saaledes, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds yttrede, at det er Commissionerne, der skulle have denne lovgivende Myndighed. I § 7 er det bestemt, at Justitsministeren skal udarbejde en Normalvedtægt, om jeg saa maa kalde den, der skal indeholde alle de Hovedbestemmelser, hvorom der med Hensyn til Sundhedsvæsenets Pleie og Sundhedens Bevaring kan være Spørgsmaal; denne Normalvedtægt forelægger Justitsministeren dernæst de forskjellige Communalbestyrelser, Kjøbstædernes Communalbestyrelser og for Landets Vedkommende Amtsraadene, og kun, naar Kjøbstædernes Communalbestyrelser eller Amtsraadene finde, at der paa det paagjældende Sted er Anledning til at vedtage enten denne eller hin Bestemmelse, eller til at optage flere eller færre Bestemmelser af Normalvedtægten, kan denne Sundhedslov træde i Kraft paa det paagjældende Sted. Det er dernæst i samme Paragraph bestemt, at der i disse Vedtægter ikke kan fastsættes Noget, der strider mod den gjældende Lovgivning, og det er netop paalagt Justitsministeren, ved at sanctionere de Vedtægter, som Communalbestyrelserne saaledes kunne blive enige med Ministeren om, at paasee, at de Intet indeholde, der strider mod den gjældende Lovgivning, hvorimod man gjerne kan blive enig om Noget, som ligger udenfor Lovgivningen, hvorom der ikke i Lovgivningen findes nogen Bestemmelse. Naar nu den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) yttrede, at der derved er skabt en ny lovgivende Myndighed her i Landet, saa maa dette forsaavidt erkjendes, men den har jo sin lovgivende Myndighed af Rigsdagen, af den lovgivende Magt, og det er heller ikke Undet, end hvad der ogsaa i andre Tilfælde er fæet. Jeg vil erindre den ærede Rigsdagsmand om Loven af 19de Marts 1852, angaaende de skadelige Næringsveie, der kun er givet for Kjøbenhavn, og som i sin sidste Paragraph indeholder Bemyndigelse for Justitsministeren til, efter Forhandling med